

[رابطه تقوا با نماز/ تقوا برای عبادات همچون آب است برای درختان](#)

نماز با تقوا در پیشگاه الهی ارزش دارد، هر کس تقوایش بیشتر باشد، نمازش کاملتر است و در همین باره رسول خدا(ص) می فرماید: دو رکعت نماز انسان با تقوا برتر از هزار رکعت نماز فرد لایبالی است.

نماز با تقوا در پیشگاه الهی ارزش دارد، هر کس تقوایش بیشتر باشد، نمازش کاملتر است و در همین باره رسول خدا(ص) می فرماید: دو رکعت نماز انسان با تقوا برتر از هزار رکعت نماز فرد لایبالی است.

به گزارش خبرگزاری مهر، شوق برای عبادت و بیداری شب برای خدا، از برکت تقوا است. تقوا از برای طاعات و عبادات همچون آب است برای درختان؛ چنانچه اختلاف درختان در طبیعت و میوه و طعم به حسب اختلاف در ظرفیت آنها است. همچنین اختلاف طبقات ایمان سبب اختلاف در مراتب تقوا است، یعنی هر کس درجه ایمانش برتر و جوهر روحش صاف تر است، بیشتر به تقوا و ترک محرمات میل دارد، و هر که از تقوای بیشتر برخوردار است، عبادتش خالص تر است و هر کس که عبادتش خاص تر است قربش به خدا بیشتر است و هر عبادتی که اساس آن بر تقوا نباشد آن عبادت مثل غباری است که در میان هوا پخش، یعنی برای آن عبادت قدر و اعتباری نیست.

اگر نمازگزار لباس تقوا را بر تن کند، تمام اعضای بدن از گناه مصون می ماند و زبان، گوش و چشم او دارای تقوا می شود. هنگامی که نماز می خوانیم با تقوا باشیم و اگر در بیرون نماز و در حالت عادی چشم انسان و گوش و زبان وی رها بود و آلوده به گناه شد و تقوا پیشه نکرد، همه اینها در هنگام نماز مزاحم انسان می شود، ولی چنانچه در بیرون از نماز چشم، گوش و زبانش را حفظ کرد، در نماز دشمن درونی هجوم نمی آورد. مهم آن است که انسان در بیرون نماز هم خود را حفظ کند و تقوا را در همه مسائل رعایت نمایند.

نمازگزار چنانچه روح تقوا و پرهیزگاری را در خود زنده نماید، با آسودگی خاطر در پیشگاه الهی می ایستد. نماز بدون تقوا، تاثیر بر روح انسان نمی گذارد. پیامبر گرامی اسلام فرمودند: به با تقوا بودن عمل بیشتر از خود عمل اهتمام کن.... اصل دین "ورع" است و راس آن اطاعت خداست بدان شماها اگر آن قدر به نماز بایستید که مانند کمان خمیده شوید و آن قدر روزه بگیرید که مانند تیر لاغر گردید، جز با ورع به شما سود نخواهد داد. امام رضا(ع) می فرماید: نماز خواندن وسیله نزدیکی به خدا است برای هر شخص پرهیزگاری.

پس نماز برای هر انسان با تقوا و وارسته، وسیله تقرب و نزدیکی به خداوند سبحان می باشد و چون دامن خویش را آلوده به گناه نکرده، از محرمات دوری نموده است اگر تقوا را به دست نیاورد و با گناه وارد نماز گردید، هرگز نماز وی عامل تقرب او به ساحت خداوند سبحان نخواهد شد، و تنها نمازگزارانی به مقام مقدس تقرب کامل نایل می شوند که از گناهان پاک باشند و به آنها آلوده نگردند.

هر انسانی به اندازه پارسایی خود از نماز صحیح و مقبول برخوردار می شود و به همان نسبت به خداوند سبحان قرب می یابد. عمل بی تقوا قبول نیست. خداوند عمل با تقوا را قبول می کند و در قرآن کریم می فرماید: انما یتقبل الله من المتقین؛ خداوند تنها از پرهیزگاران می پذیرد.

اگر عمل با تقوا نبود، مثلاً ریا بود، قبول نیست. تقوا در بطن عمل شرط صحت است. اگر بطن عمل تقوا بود، ولی خود عامل، عادل نبود، گرچه آن عمل صحیح است، ولی کامل نیست. اگر نمازگزار در بطن عمل، تقوا را رعایت کند و خودش هم عادل باشد، این عمل کامل است.

اعمال انسانهای متقی مورد قبول در گاه الهی قرار می گیرد و پیش خدا با تقواترین انسانها ارزش دارند. ملاک و امتیاز عمل تقوا است. خداوند متعال مسجدی را که اساس آن بر تقوا نهاده شده به عظمت یاد نموده است. خداوند قرآن مجید به پیامبرش صریحاً دستور می دهد که هرگز در این که بر تقوا بنا نشده قیام به عبادت مکن، و نماز مگزار، بلکه به جای این مسجد، شایسته ترین این است که در مسجدی قیام به عبادت کنی که شالوده آن در روز نخست بر اساس تقوا گذارده شده است.